

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De neglectu omnis creaturæ, vt creator poßit inueniri. 31

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

*De neglectu omnis creatura, vt creator
possit inueniri.*

Domine, * bene indigeo adhuc Seruus.
maiori gratia, si debeam illuc
peruenire, vbi me nemo poterit, nec
vlla creatura impedire. Nam quàm
diu res aliqua me retinet, non possum
liberè ad te volare. Cupiebat liberè
volare, qui dicebat: Quis dabit mihi Psal. 54.
pennas sicut columbæ, & volabo, &
requiescã? Quid simplici oculo quie- Matt. 6.
tius? Et quid liberius, nil desiderante
in terris? Oportet igitur omnem super-
transire creaturam, & seipsum perfectè
deserere, ac in excessu mentis stare,
& videre te omnium conditorem, cum
creaturis nil simile habere. Et nisi quis,
ab omnibus creaturis fuerit expeditus,
non poterit liberè intendere diuinis.
Ideò enim pauci inueniuntur con-
templatiui, quia pauci sciunt se à
perituris & creaturis, ad plenum se-
questriari.

2 Ad hoc magna requiritur gratia,
quæ animã leuet, & suprâ semetipsam
rapiat. Et nisi homo sit in spiritu ele-
uatus,

uatus, & ab omnibus creaturis liberatus, ac Deo totus vnitus: quidquid scit, quidquid etiam habet, non est magni ponderis. Diu paruus erit, & infrà iacebit, qui aliquid magnum æstimat, nisi solum vnum immensum, æternum bonum. Nam quidquid Deus non est, nihil est, & pro nihilo cōputari debet. est magna differentia, sapientia illuminati & deuoti viri, & scientia literati atque studiosi clerici. Multò nobilior est illa doctrina, quæ de sursum ex diuina influentia manat: quàm quæ laboriosè, humano acquiritur ingenio.

3 Plures reperiuntur contemplationem desiderare, sed quæ ad eam requiruntur, non student exercere. Est magnum impedimentum, quia in signis & sensibilibus rebus statur, & parum de perfecta mortificatione habetur. Nescio quid est, & quo spiritu ducimur, & quid prætendimus, qui spirituales dici videmur: quòd tantum laborem, & ampliorem sollicitudinem, pro transitoriis & vilibus rebus agimus, & de interioribus nostri vix aut rarò, plenè recollectis sensibus, cogitamus.

4 Proh dolor, statim post modicam
 recollectionem foras erumpimus: nec
 opera nostra, districta examinatione
 trutinamus. Vbi iacent affectus nostri,
 non attendimus: & quàm impura sint
 omnia, non deploramus. Omnis *Gen. 6.*
 quippe caro corruerat viam suam, & *7.*
 ideò sequebatur diluuium magnum.
 Cùm ergo interior affectus noster
 multùm corruptus sit, necesse est, vt
 actio sequens, index carentiæ interio-
 ris vigoris, corrumpatur. Ex puro cor-
 de, procedit fructus bonæ vitæ.

5 Quantum quis fecerit, quæritur:
 sed ex quanta virtute agit, non tam
 studiosè pensatur. Si fuerit fortis, di-
 ues, pulcher, habilis, vel bonus scri-
 ptor, bonus cantor, bonus laborator,
 inuestigatur: quàm pauper sit spiritu:
 quàm patiens & mitis: quàm deuotus
 & internus, à multis tacetur. Natura
 exteriora hominis respicit, gratia ad
 interiora se conuertit. Illa frequenter
 fallitur, ista in Deo sperat, vt non
 decipiatur.

I CAP.